

Història d'un somni fet realitat

El projecte de les Llars del Seminari va néixer arran de la visita que el bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, va fer el 7 de desembre de 2012 a una assemblea de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, que es reunien en uns locals cedits per la Parròquia de la Magdalena.

Allí, el bisbe Joan, davant la dramàtica realitat de tantes famílies, que es veien al carrer sense llar per no poder fer front a les hipoteques de les entitats financeres, va oferir l'edifici del Seminari diocesà, en desús els darrers anys per manca de vocacions, i el va posar a la seva disposició.

Aquesta notícia va mobilitzar de forma espontània un seguit de ciutadans, els quals es van dirigir al Bisbat per oferir-se a col·laborar en allò que estigués al seu abast per solidaritzar-se en aquesta causa.

El primer de tots va ser un arquitecte de Barcelona, en aquells moments sense feina, que podia disposar de temps pel que calgués. Xavier Augé, que és com es diu aquest primer voluntari, ha estat un dels tècnics redactors de la remodelació de l'edifici que a partir d'avui començarà a acollir famílies en risc d'exclusió social.

El mateix mes de desembre del 2012 van reunir-se els primers voluntaris, del centenar llarg que han participat en diferents moments en la fase constructiva de les Llars del Seminari, i van agrupar-se en cinc comissions (Tècnica, Econòmica, Jurídica, Social i Comunicació), que van començar a treballar coordinats per un equip Permanent.

Uns, cercant recursos; altres, materialitzant la construcció; uns quants, donant forma a l'ens que havia de gestionar l'equipament; un quart equip, pensant com atendre i acompanyar als futurs usuaris, i un darrer, pensant en com donar a conèixer aquest somni social, per sumar adhesions que el fessin possible, han treballat plegats durant quelcom més de dos anys.

Han estat uns mesos intensos d'un projecte que semblava utòpic, però que no tenia marxa enrere quan el juny del 2013 van començar a enderrocar-se les plantes interiors del Seminari. O quan, tres mesos després, al setembre, va rebre la benedicció del Papa Francesc, en conèixer de boca del bisbe Joan que aquell consell que acabava de donar a tota l'Església, convidant parròquies i congregacions a donar un ús social als edificis i equipaments en desús, feia uns mesos que a Lleida ja es feia.

Una apassionant aventura en la qual han col·laborat 240 persones, que a títol individual han fet donatius (des d'un euro fins a 50.000); 19 grups i col·lectius, que també han fet aportacions econòmiques; 24 empreses, que s'han implicat

des de rebaixant preus fins a regalant hores de feina o fent aportacions en espècies; 15 entitats o grups socioculturals, que han organitzat activitats per recaptar fons, i tres administracions (Diputació, Ajuntament i Generalitat) que han aportat més diners i recursos al projecte.

La summa voluntària i altruista de tots ells ha fet possible que avui, a més d'estrenar 19 pisos per acollir famílies, a les quals no els caldrà dur absolutament res per anar viure, també sigui el primer dia de la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom, que ha d'acompanyar a les persones que passin per aquest edifici del Carrer Maragall, ajudant-los a reinserir-se al món del qual han estat exclosos.

Avui acaba una etapa, la constructiva i comença una de social, que és la que molta gent ha cregut, perquè confia que hi ha altres maneres de poder fer un món millor.

Els usuaris de les llars gaudiran d'una cessió temporal dels habitatges en règim de promoció social comunitària, ja que hauran de compartir alguns serveis, i estaran acompanyats d'un equip de treballadors socials, psicòlegs i pedagogs.

No tenia cap sentit fer habitatges, davant el cens de llars desocupades que hi ha arreu del país, per això des del primer moment s'ha dit que la finalitat darrera no era construir pisos, sinó reconstruir famílies.

A partir d'avui comença aquesta nova i apassionat aventura, que sigui per molts anys.